

लग्नाः	दिनमुक्तम् ।	माघमुक्तम् ।
यथा	पलम् । विपलम् । दृक्ः । पलम् ।	
७ तुला ।	१० । ५८ ॥ ५ । २६ ॥	
८ वृश्चिकः ।	११ । २२ ॥ ५ । ४१ ॥	
९ धनुः ।	११ । २० ॥ ५ । ४० ॥	
१० मकरः ।	१० । १२ ॥ ५ । ६ ॥	
११ कुम्भः ।	८ । ३४ ॥ ४ । १७ ॥	
१२ मीनः ।	७ । ३४ ॥ ३ । ४७ ॥	

तत्र खदेशाधुनिकलग्नमानम् ।

लग्नाः	दिनमुक्तम् ।	माघमुक्तम् ।
यथा	पलम् । विपलम् । दृक्ः । पलम् ।	
१ मेषः ।	८ । १२ ॥ ४ । ६ ॥	
२ वृश्चिकः ।	९ । ३६ ॥ ४ । ४८ ॥	
३ मिथुनम् ।	१० । ५४ ॥ ५ । २७ ॥	
४ कर्कटः ।	११ । २० ॥ ५ । ४० ॥	
५ सिंहः ।	११ । ८ ॥ ५ । ३४ ॥	
६ कन्या ।	१० । ५८ ॥ ५ । २६ ॥	
७ तुला ।	११ । १२ ॥ ५ । ३६ ॥	
८ वृश्चिकः ।	११ । २२ ॥ ५ । ४१ ॥	
९ धनुः ।	१० । ३८ ॥ ५ । १६ ॥	
१० मकरः ।	९ । १० ॥ ४ । ३५ ॥	
११ कुम्भः ।	७ । ५६ ॥ ३ । ५८ ॥	
१२ मीनः ।	७ । ३४ ॥ ३ । ४७ ॥	

अथ लग्नकालीनलग्नस्यग्रहसंचितफलम् ।

“लग्ने सर्व्वेऽश्विरीगो ग्रशनि वलयुतो

रूपवान् वित्तयुक्तो

भौमे अङ्गः सुवाम्नी शशधरतनवे सर्व्व-

शास्त्रार्थवेत्ता ।

जीवे दाता पवित्रः सुकविरथ गते भार्गवे

मरुत्तेशः

सौरौ कङ्कूतिगात्रस्तमसि च नियतं वक्षितो

धर्महीनः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥

अपि च ।

हरिश्चरवाच ।

“उदयन्तु समारभ्य राशौ भानुः स्थितो हर ।

खराश्यादौ ब्रजेदह्नि बद्धभिः बद्धभिक्षया

निशाम् ॥

मीने मेषे च पञ्च स्युञ्चतसो वृषकुम्भयोः ।

मकरे मिथुने तिस्रः पञ्च चापे च कर्कटे ॥

सिंहे च वृश्चिके षट् च सप्त कन्या तुषे तथा ।

एता लग्नप्रमाणेन षटिकाः परिकीर्तिताः ॥

शरपूर्णावशानेयुरसाञ्जीवधिसागराः ।

लङ्कीद्या हि हे वस्तुं लग्ना मेवाधयोऽथवा ॥

मेघलम्भे भवेदन्त्या वृषे भवति कामिनी ।

मिथुने सुभगा कन्या वैशा भवति कर्कटे ॥

सिंहे चैवाख्यपुत्रा च कन्यायां रूपसंयुता ।

तुलायां रूपमैश्वर्यं वृश्चिके कर्कशा भवेत् ॥

सौभाग्यं धनुषि स्याच्च मकरे नीचगामिनी ।

कुम्भे चैवाख्यपुत्रा स्यान्मीने वैराग्यसंयुता ॥

तुला कर्कटको मेघो मकरश्चैव राशयः ।

चरकाय्याणि कुर्थाच्च स्थिरकाय्याणि चैव हि ॥

पञ्चाननो वृषः कुम्भो वृश्चिकः स्युः स्थिराणि हि ।
कन्या धनुश्च मीनश्च मिथुनं द्विस्त्रिभावतः ॥
द्विस्त्रिभावानि कर्माणि कुर्थाद्येषु विचक्षणः ।
यान्ना चरेण कर्तव्या प्रवेष्टव्यं स्थिरेण तु ।
देवस्यापनवैवाङ्गं द्विस्त्रिभावेन कारयेत् ॥”

इति गारुडे ६२ अध्यायः ॥

लग्नः, पुं, (लग्न + क्तः) निपातनात् साधुः । यज्ञा,
लसृज + क्तः । “ओ लसृजी । लग्नः लग्नवान् ।
लसृजेरोददुवन्वदनादिङ्भावे नत्वं स्यात् ॥”
इति ऋत्तुषष्ठे दुर्गासिंहः ।) स्तुतिपाठकः ॥

तत्पर्यायः । प्रातर्गन्धः २ स्तुतिव्रतः ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ सूतः ४ । इति जटाधरः ॥

लग्नः, त्रि, (लसृज + क्तप्रत्ययेन साधुः) सक्तः ।
लञ्जितः । इति मेदिनी ॥

लग्नकः, पुं, (लग्न एव । स्वार्थे कन्) प्रतिभूः ।
इत्यमरः ॥ इति लागा इति जामिन इति च
ख्याते । तत्कार्यं लग्नकः । ओ लसृजी त्रीङ्

क्तः । स्वार्थे कन् । प्रतिनिधिर्भवति प्रतिभूः
किप् । इति तट्टीकार्या भरतः ॥

लघिका, स्त्री, नघिका । इत्यमरटीका ॥
लघ, इ शोषे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) इ, लङ्घते । शोष इह अल्पी-

करणम् ।
‘यं याधिरतिदीमाङ्गं कदाचित्तु न लङ्घति’
इति हजानुषः ॥

गतावयन्त्ये । अन्ये चालङ्घितुः श्रैणान् । इति
दुर्गादासः ॥

लघ, इ क लघि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-
पर०-अक०-सेट् ।) इ क, लङ्घयति । लघि
दीप्तौ । इति दुर्गादासः ॥

लघ, इ ड अशुभगम्योः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-अक०-सक०-च-सेट् ।) इ,
लङ्घते । ड, लङ्घते । अशुक् भोजनाभावः ।
तथा च ।

‘ये गुणा लङ्घने प्रोक्तास्ते गुणा लघुभोजने ।’
इति वैद्यकम् ॥

लङ्घने उपवासे इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
लघट्, पुं, (लङ्घते मध्यस्थानमसृष्टोत्तरस्थाने
पतति द्रुतं इतस्ततो गच्छतीति वा । लङ्घ +
“लङ्घेर्लौपञ्च ।” उणा० १।३।४ । इति अटिः ।
नलौपञ्च धातोः ।) वायुः । इत्युणादिकोषः ॥

लघटिः, पुं, (लघ गतौ + अटिः) इदभावः ।)
वायुः । इत्युणादिकोषः ॥

लघिमा, [न] पुं, (लघोर्भावः) । लघु + “एव्यादिभ्य
इमनिच्वा ।” ५ । १ । १२२ । इति इमनिच् ।)
लघुत्वम् । (यथा, रघुः । १३ । ३७ ।

“ब्राह्मणं हविर्गन्धि रजोविहस्तः
समनुते मे लघिमानमात्मा ॥”)
तत्तु शिवस्याष्टैश्वर्यान्तर्गत ऐश्वर्यविशेषः । यथा,
“लघिमा वशिष्टेशिवं प्राकान्यं महिमाणिमा ।
यत्र कामावसायित्वं प्राप्तिरेश्वर्यमथथा ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

(अबहुमतत्वम् । इत्यत्वम् । यथा, आर्यासप्त-
शत्याम् । ६० ।

“अथे लघिमा पञ्चात् महतापि विधीयते नहि
महिम्ना ।

वामन इति त्रिविक्रममभिदधति दशावतार-
विदः ॥”)

लघिष्ठः, त्रि, अयमनयोरेषां वा अतिशयेन लघुः
इत्यर्थे इष्टप्रत्ययेन निष्पन्नः । अतिशयलघुत्व-
युक्तः । इति आकरणम् ॥ (यथा, विदग्धसुख-
मरुते ।

“भवितो रम्भोर धिदशवदनञ्जानिरधुना
स रामोऽपि स्याता न युधि पुरतो लक्ष्मणयुतः ।
गमित्यत्वेवोच्चैस्त्रिपदमधुना वानरचन्द्र-
लैघिष्ठेदं षष्ठाक्षरपरविलोपात् पठ पुनः ॥”

सौतारावणयोर्लक्ष्मिप्रत्युक्तिरियम् । सप्तमाक्षर-
लोपे त्वेव वाक्यम् । यथा । “दशवदनञ्जानिः ।”
“स्याता युधि ।” “उच्चैः पदम् ॥”)

लघीयान् [सु] त्रि, अयमनयोरेषां वा अति-
शयेन लघुः इत्यर्थे इयसुप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
अतिशयलघुत्वयुक्तः । इति आकरणम् ॥
(यथा, महाभारते । २ । ६३ । १४ ।

“न वै सन्दिहं पालयते लघीयान्
यत्त्वां समानेष्विति राजपुत्रि ॥”)

लघु, स्त्री, (लङ्घते अनेनेति । लङ्घ + “लङ्घिर्वस्यो-
र्नलौपञ्च ।” उणा० १ । ३० । इति कुः ।
धातोर्नलोपञ्च ।) शीघ्रम् । इत्यमरः ॥
(यथा, रामायणे । २ । ४६ । २१ ।

“यावदेव तु संसृप्तास्तावदेव वयं लघु ।
रथमारुह्य गच्छामः पश्याममकुतोभयम् ॥”)
लघ्यायुः । इति मेदिनी । ये, ५ ॥ लामञ्जकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (अख्य पर्यायो यथा,—
“लामञ्जकं सुनालं स्यादन्त्यालं लयं लघुः ।
इष्टकापचकं सेयं नलदन्धावदातकम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
हस्तान्धनीपुष्यनक्षत्राणि । यथा, दृहत्-
संहितायाम् । ६८ । ६ ।

“लघु हस्तान्धनपुष्याः
पश्यरतिज्ञानभूषणकलासु ।
शिल्पोवधयानादिषु
सिद्धिकराणि प्रदिष्टानि ॥”

कालपरिमाणविशेषः । यथा, भागवते । ३ ।
११ । ७ ।

“लघुना पञ्च विदुः काहां लघुता दृष्ट पञ्च च ।
लघूनि वै समाह्वाता दृष्ट पञ्च च प्राङ्किताः ॥”

पुं, प्राणायामविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ३६ ।
१३—१४ ।

“लघुमध्योत्तरीयाख्यः प्राणायामस्त्रिधोदितः ।
तस्य प्रमाणं वक्ष्यामि तद्वर्कं ऋष्यत्व मे ॥
लघुर्हार्दशमात्रस्तु दिगुणः स तु मध्यमः ।
त्रिगुणाभिस्तु मात्राभिरुत्तमः परिकीर्तितः ॥”)

लघुः, स्त्री, एकाना नाम औषधिः । इति मेदिनी ।
ये, ५ ॥ (तथोऽस्याः पर्यायः ।